

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 14den AUGUSTUS 1841.

N. 33.

Uittrekels uit Surinaamsche Couranten.

AMSTERDAM, 3 Juny. Men verwacht te Gravenhage tegen het einde der maand den Grootvorst Constantyn, tweede zoon des Keizers van Rusland, die met een Russisch eskader een togt gaat doen.

— Prins Hendrik der Nederlanden, die den 6den Juny op reis gaat, zal de Spaansche en Portugesche kusten bezoeken, alsmede het eiland Madera.

— Men meldt uit Batavia, dd. 23 Jan.:

De voor deze Kolonie zoo heugelyke tyding is te Batavia aangebragt, dat door Z. M. den Koning de waarneming der open gevallen functie van Gouverneur Generaal van Neêrlands Indie is opgedragen aan den vice president van den Raad van Indie, Mr. P. Merkus. Welk een geluk zoude het zyn, indien Z. H. Ed. Gestr. daartoe effectief werd benoemd, vermits hy daartoe alle vereischte kennis en kunde bezit en gezegd kan worden by een ieder in de hoogste achting te staan. De Zyn Ed. Gestr. laatstelyk opgedragen belangryke zending ter kuste van Sumatra, heeft hy, gelyk alle vorigen, met de beste gevolgen volbragt.

— Men verneemt, dat op den 28sten Mei ten geboore by Z. M. is toegelaten de gepensioneerde Generaal-Majoor der artillerie Camp, met zyne negen zonen, allen officieren van het Nederlandsche leger; na alvorens te Delft deszelfs 50jarig huwelyksfeest te hebben gevierd. Opmerkenswaardig moet het geweest zyn, den 80jarigen hoogstverdienslyken grysaard, deze schaar van Officieren den geliefden Koning te zien voorstellen. Bedriegen wy ons niet, dan is deze de oude krygsman, welke door Professor Bosscha, in zyn *Nederlands helden te land*, onder de helden van de laatste verdedigers der republiek en Oranje wordt gerangschikt, en wiens voorvaderen, de gehechtheid aan Oranje en Nederland met hun bloed bezegelden.

FRANKFORT, 9 Juny. De *Kölnische Zeitung* van den 4 Juny behelst het volgende correspondentie-artikel uit 'sGravenhage, 1 Juny.

“De Kamers zyn tot Augustus uiteengegaan; de tusschentyd zal zeer belangryk zyn; de regering zal van denzelven gebruik maken om vele hervormingen en verbeteringen daar te stellen, van de zyde des volks zullen de veriezingen gedaan worden.— Wanneer de regering aan hare roeping voldoet, en de vertegenwoordiging deels door onafhankelyke, vastberadene mannen van talent vervangen wordt, dan kan de toekomst van dit land gelukkig worden, dan kunnen de gunstige verwachtingen worden verwezenlykt, die men by de troonsbestyging van Willem II opgevat heeft, en die deels door de vrees voor eenen oorlog der grootte mogendheden, deels door de met den overgang der kroon verbonden moeilijkheden en door de godsdienstige bewegingen met betrekking tot het concordaat, nog niet vervuld zyn. Men verwacht daarby tevens eene aftreding van verscheidene raadsliden, welken men voornamelyk de ongelukken en ongeregelde den der laatste jaren toeschryft, en die, hetzy uit overtuiging, of door den ouden sienter te volgen, of uit ydele tegenkanting tegen al wat nieuw is, zich nog niet op de hoogte der omstandigheden hebben kunnen plaatsen. Men spreekt vooral van de spoedige aftreding van den minister van justitie, den heer van Maanen, en als zyne opvolgers noemt men voornamelyk twee liberale mannen, Luzac en den Hooft op, of ook den meer monar-

chalen heer de Jonge, ook wel den heer Borret, denzelfden, die voor korten tyd reeds als commissaris des konings tot verdediging eener wet opgetreden is. De storm, welke den heer van Maanen bedreigt, is veel sterker geworden door een geschrift, dat te Parys en hier verschynt. Dit is niets minder dan een brief, die in het jaar 1838 over den staatkundigen toestand van het land en van het Huis van Oranje aan Willem I gerigt werd, en thans door den baron Sirtema van Grovestins openbaar wordt gemaakt, een man, die eene hooge waardigheid by het huis van den tegenwoordigen koning bekleedt, en die in dit zyn geschrift betuigt, dat geene hofvlucht hem verhinderen zal vry zyne meening uit te drukken. Hy maakt eene vergelyking tusschen den graaf van Hogendorp, denzelfden, die met koning Willem I opgevoed werd, die doordrongen was van echt Nederlandsche vryheid en ordelielvende grondstellingen, denzelfden, die in het jaar 1813 zich aan de spits stelde om Nederland van Napoleon te bevryden, en die, na de verdryving van het huis van Nassau uit dit land, geene ambten bekleede, en den minister van Maanen, die in het jaar 1795 de grondstellingen der omwenteling en van het jacobinismus verbreed, zich later onder het vreemde koningschap gebukt en nog later keizer Napoleon als vader des vaderland ingehaald heeft. De schryver spreekt tot koning Willem I (in het jaar 1838) op de volgende wyze:

“Gy hebt uw koninklyk vertrouwen kort na uwe troonsbestyging den graaf van Hogendorp onthouden. Zyne voortreffelyke talenten boezemden u mistrouwen in, en deze talenten zouden u misschien gered hebben, terwyl gy uw vertrouwen schonkt aan eenen staatkundigen renegaat, die, nadat hy uwe familie in het jaar 1795, toen hy als apostel der vryheid optrad, vervolgd had, later haar aanbitter en die des koningschaps werd, om u te doen voelen, dat er mannen zyn, wier diensten dikwyls meer schaden, dan hunne vyandschap. Waartoe hebben de raadgevingen van dezen man, die in het jaar 1795 de vervolging van den naam van Oranje verlangde, en die de lomp van het jacobinismus het koningschap van een vreemden oorsprong, dat in 1806 aan Holland opgedrongen werd, in het gezicht wierp,—waartoe, zeg ik, hebben de raadgevingen van een staatkundig kameleon het Huis van Oranje thans gebragt? Zien wy, wat dit huis in de zeventiende eeuw was; zien wy, waartoe het in de negentiende eeuw gebragt is, seder het den ex-jacoby van Maanen behaagd heeft, het hetzelfde zynen hoogen en magtigen steun in plaats van zyne hoogmoedige vyandschap te verleenen!”

“De schryver gaat nu in eene geschiedkundige schets van de magt, de grootheid, het genie der vorsten uit het Huis van Oranje, van Willem I tot op Willem III over; hoe zeer zy in den kleinen staat, met welken hun lot vereenigd was, gevreesd waren door de grootste mogendheden; hun geest en zwaard het grootste gewigt in de weegschaal der wereld legden ten voordeele der burgerlyke en godsdienstige vryheden; hoe Willem III, welke de roem van zyn geslacht en land tot den hoogsten trap voerde, tot voorbeeld van al zyne nakomelingen dienen kan. Na Willem III zink Oranje's en Nederland's glans; noch Willem IV, noch Willem V waren, wat hunne voorgangers geweest waren.

“In het jaar 1813—heet het verder in

den brief—opende zich eene nieuwe tydrekening voor dit Huis; Holland stond op by de nadering der geallieerden; de Franschen vlugten uit dit ongestyrye land, dat hun geen zekerheid aanbode. De prins van Oranje werd tot souverein der vereenigde provinciën uitgeroepen. Ieder bidt hem aan, zelfs de jacobynne club, van welke de heer van Maanen een der hoofden geweest was. Het geluk scheen op dien tyd het Huis van Oranje toe te lagchen.—Europa bestemde het zelve eene koninklyke kroon op het vasteland, nog meer, het had de hoop de kroon van Groot-Brittannië op nieuw op het hoofd van eenen anderen Nassau door het huwelyk van den erfprins van Oranje met de vermoedelyke erfename der kroon van Groot-Brittannië te zien. Dit was echter slechts een bittere spot der fortun. Intusschen werd eene andere kroon aan het Huis van Oranje te Weenen (in het jaar 1815) opgedragen. Deszelfs chefs versierde daarmede zyn hoofd; hy regeert met den titel van koning der Vereenigde Nederlanden.”

“De schryver bewyst nu, dat de aanneming der kroon ook over België eene groote fout van het Huis van Oranje was. Het was Willem I niet gelukt, de republiek tot op de Spaansche Nederlanden uit te breiden, Willem III wees, in de volheid zynere magt de regering daarover af, welke hem door het vertwyfelende Spanje aangeboden werd; in het jaar 1815 neemt een telg uit dit Huis ook de kroon over België aan.—De uitkomst heeft geleerd, dat Noord- en Zuid-Nederland niet te vereenigen zyn, de reden hiervan ligt reeds in de geschiedenis.

“Willem I, koning der Nederlanden—zegt de schryver verder—scheidde van de Belgen, zoo als Willem I, prins van Oranje, van de Vlamingers en Brabanders in de 16de eeuw met een zeer vertoornd gemoed, en zich over hunne ondankbaarheid beklagende, scheidde.—Zullen er nu nieuwe pogingen tot eene hereeniging aangewend worden? Dit is mogelyk. Reeds driemaal heeft het Huis van Oranje eene waarschuwing ontvangen, welke bewyst, dat er eene hinderpaal bestaat, die eene dusdanige ineensmelting der belangen nietig maakt. Zullen de lessen der geschiedenis nog eens miskend worden?”

“De schryver betreurt, dat de magt van het Huis van Oranje en van Nederland in vergelyking met die van vroegere dagen gezonken is; maar al is het land klein, de geschiedenis bewyst, dat er een tyd was, dat de grootheid der vorsten, niet naar het getal menschen, over welke zy heerschten, berekend werd; dat er een tyd was, waarin voor den vorst eene zedelyke grootheid bestond, welke hy alleen aan zyn genie was verschuldigd, en voor welke de vreesselykste materiële grootheid dikwyls zwak, onmagtig en tot tegenstand onbekwaam was.”

“De schryver geeft op deze wyze, zonder het aan te duiden, der tegenwoordige regering eenen wek, zich met mannen van geest en talent te omgeven, en het Huis van Nassau en Nederland weder op te beuren.”

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van **ADRIANA ELISABETH HART**, enigste overgeblevene Executrice in den boedel van wylen Mejufvrouw **LEONORA BOEKHOUDT** te Bonaire, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den aan den opgemelden boedel in eigendom aankomenden slaaf genaamd **JACOBUS**, oud 29 jaren, zoon van **ELISABETH**, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Augustus 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 21 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoop

OP aanstaanden Maandag, den 16 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, van meer of min 30 tonnen Verhout van Bonaire.
Curaçao den 13 Augustus 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE GENEN, welke vóór de Commissie van dolantie wegens den aanslag van het Een percent l'atentregt over het tweede kwartaal dezes jaars, zitting gehouden hebbende op den 11 dezer, geene bezwaren daartegen hebben ingebracht, worden hierby opgeroepen om hunne rekeningen binnen den tyd van acht dagen, van heden afsterekenen, te komen betalen en zulks tot voorkoming van onaangename regtsvervolgingen.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.
Curaçao den 13 Augustus 1841.

TER verzending naar het Moederland per het Nederlandsche Kofschip **MARIA**, Kapitein **ROGANS**, wordt een Brievenzak opgemaakt, die gesloten zal worden op Zondag, den 15 dezer, des middags te twaalf ure precies.

Curaçao den 12 Augustus 1841.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

TER verzending naar Suriname per de nederlandsche schoener **JAN ERNST**, kapitein **J. A. DEHASETH**, wordt een Brievenzak opgemaakt, die gesloten zal worden op Dingsdag, den 17 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 13 Augustus 1841.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

PUBLIEKE VENDU van een twintigtal jonge en zeer goede werkbare Slaven, toebehoorende aan den Heer **J. G. SPECHT**, op Maandag, den 30 Augustus 1841, des morgens te 10 ure, onder het Weeskamers gebouw.

Curaçao den 13 Augustus 1841.
W. PRINCE Jr. qq.
C. GORSIRA qq.

DE ondergeteekenden roepen by deze op alle Crediteuren van den Heer **J. G. SPECHT**, om hunne pretentien in den loop van deze maand aan hen in te leveren.
Curaçao den 13 Augustus 1841.
W. PRINCE Jr. qq.
C. GORSIRA qq.

ONDERTROUWD.

J. DE VEER Jz.

EN

MARGARITHA CATHARINA SCHOTBORGH.
Curaçao den 13 Augustus 1841.
Strekken deze ter kennisgeving aan familie en bekenden.

CURACAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1841.

V. M. Maandag den 2 te 5 u. 26 m. 'smorgens.
L. K. Dingsdag den 10 te 1 u. 43 m. 'snachts.
N. M. Maandag den 16 te 4 u. 67 m. 'savonds.
E. K. Maandag den 23 te 4 u. 34 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 31 te 1 u. 0 m. 'snamiddags.

Verleden Dingsdag, den 10 dezer, is **Z. M. Stoomschip CURAÇAO**, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee Eerste Klasse **A. A. BOLKEN**, van Suriname binnen deze haven aangekomen, en als passagier met hetzelfde de Heer **C. M. NUBOER**, Tweede Luitenant by het Battalion Jagers No. 27, overgeplaatst by het Garnizoen alhier.

Met de aankomst in het begin der week, van een vaartuig van Rio-de-la-Hacha, vernemen wy, dat men aldaar troepen van het centrale gouvernement verwachtende was om bezit van die plaats te hernemen. Carthage werd aan de landzyde belegerd door Generaal Carmona en aan de zeezyde geblokkeerd door de flottilla der Federalisten onder het bevel van Rafetti. Men zal door deze blokkade ongetwyfeld in aanraking komen met de engelsche zee-magt: want Carthage heeft bykans geen ander handel dan met Jamaica, en de Engelschen zullen niet gedogen, dat hunne vaartuigen van vóór Carthage terug gezonden worden. Van Obando wist men niets. Nu hangt alles van hem af; overwint hy, dan kan de zaak der federatie nog langen tyd het hoofd ophouden; wordt hy overwonnen, dan is het met deze zaak gedaan. Men is algemeen van gevoelen, dat het laatste gebeuren zal.

Het is bekend, dat het engelsche gouvernement om de wenschen der ingezetenen van Neder Canada eenigzins te bevredigen, de beide Canadas onder een en hetzelfde bestuur heeft gebragt en verder dezelfde een parlement heeft geschonken, tot welks byeenkomst de stad Kingston bestemd is geworden. Deze schikking is echter nog verre af om de fransche Canadianen te bevredigen. Vooreerst wordt het hooger huis door de regering gekozen, en bestaat byna geheel uit engelsche adel en geestelijken van de angelikaansche kerk. Het lager huis wordt wel is waar door het volk gekozen: doch de kiezing is zoodanig, dat de engelsche protestanten een dubbel getal leden verkiezen boven de fransche katolyken. De fransche Canadianen zeggen echter, dat het beter is eene halve ei, dan eene lege dop te hebben. "Wy hebben," zeggen zy, "toch den vorm van eene constitutie en zyn niet geheel en al meer afhankelijk van de willekeur der regering."

Dit parlement heeft dan ook in Juny II. te Kingston zitting genomen, en in de tweede kamer heeft de meerderheid zich voor de hervormings party verklaard, terwyl de behoudende party zeer gering is. Dit parlement hoe slecht ook deszelfs samenstelling is, blyft toch altyd een tegenwigt tegen het misbruik van het gezag.

De Canadianen hebben twee malen de kans laten voorby gaan om zich onafhankelijk te maken. Zy moeten zich derhalve maar met hunne gebrekkige constitutie behelpen, tot dat er zich weer eene gunstige gelegenheid opdoet. Pruisen, Denemarken, Hanover en Italien verkeeren in hetzelfde geval.

Alle hoop, dat het stoomschip de *President* nog in aanwezig zou zyn, is thans verdwenen. Men denkt thans het naaste dat hetzelfde gezonken is in den storm, die er gewoed heeft korten tyd na deszelfs uitzetelen. Een terug keurend stoomschip was in denzelfden storm en hield dezelve uit,

om dat dezelve zoo veel ligter was geworden door het verbruik van steenkolen, terwyl de *President* den vollen voorraad van steenkolen nog in zich hebbende, gemakkelijk door de hooge golven kon overstelpet worden.

De Engelschen hebben deze nadeelige zyde van de stoomvaart wel ingezien, daarom hebben zy zich meester gemaakt van de stad Aden, gelegen aan den ingang van de Roode Zee, om derzelver haven tot eene stapelplaats van steenkolen te maken. De stoomboten, die van Bombay zyn uitgezeld, doen daarom Aden aan om versche voorraad van steenkolen in te nemen, terwyl dezelve anders dubbel zoo veel brandstof zouden moeten innemen, indien er op hunnen weg naar Suez geen aanleg plaats voorhanden was.

Er staat zich eerlang aan den mond van den Indus eene stad te verheffen, welke de marktplaats zal worden voor de goederen, die thans door middel van de stoomvaart die rivier op en afgevoerd worden, en welke tot betrekking met den Indus zal worden, hetgeen Nieuw Orleans voor de Mississippi en Alexandrie voor de Nyl is.

De Koning van Pruisen de lucht gekregen hebbende, dat de staten van de provincie Silezie het voornemen opgevat hebben om een verzoekschrift wegens eene constitutie aan hem in te zenden, heeft verboden, dat er verzoekschriften hoegenaamd meer aan hem mogten ingezonden worden.

De kroonprins van Hanover, die nog eenigzins kon zien, heeft thans na de operatie, die zyne oogen hebben ondergaan, het gezigt volkomen verloren. De koningin van Hanover was ook gevaarlijk ziek.

FRANKFORT, 9 Juny. De *Augsburger Zeitung* deelt thans eene tot hiertoe onbekende nota der Londensche Conferentie mede, betrekkelijk de Oostersche aangelegenheden. Dezelve draagt de dagteekening van den 10 Mei, is onderteekend door de gevolmagtigden der vyf mogendheden, en is gerigt aan den Turkschen gezant. In dezelve worden drie vraagstukken behandeld, namelyk, dat der erfelykheid van het Egyptische bewind, dat van de jaarlyksche schatting, en dat der militaire bevorderingen. Omtrent het eerste punt verklaren de gevolmagtigden hoofdzakelyk, dat zy het raadzaam en billyk oordeelen, dat na het afsterven van Mehemed Ali, het bewind over Egypte tot Ibrahim-Pacha overga, en na dezen, aan den oudsten van zyn geslacht. Nopens de schatting, dat het belang der Porte schynt mede te brengen, dat de hoegrootheid derzelve vastgesteld worde, en wel zoodanig, dat daar de inkomsten van Egypte kunnen veranderen, zulks niet voor altyd geschieden, maar voort eene zekere tydruimte, ten einde na verloop daarvan daarop terug te kunnen komen. — Eindelyk beschouwen de gevolmagtigden de gerezene zwarigheden omtrent de militaire bevorderingen als van ondergeschikt belang, omdat reeds vroeger bepaald is, dat de Egyptische land en zee-magt aan het Osmanische Ryk behoort, welke de Pacha verplicht is te onderhouden ten dienste van den Sultan, en de officieren alleen hunne bevordering kunnen erlangen in naam en op het gezag der Porte. Het schynt den gevolmagtigden intusschen, voor den Sultan van belang te zyn, deswege aan den Pacha behoorlyke volmagt te verleenen, onder voorbehoud van zoodanige voorwaarden, als de ervaring en de behoeften van den dienst schynen te vorderen.

PARYS, 13 Juny. De *Moniteur* bevat de onderstaande telegrafische dépêche:

"Te Barcelona zyn op 7 dezer onlusten voorgevallen, ten gevolge der aankondiging, dat van wege het tolkantoor verscheiden geconfiskeerde goederen openlyk zouden worden verkocht. Drie- of vierduizend wevers trokken naar het plein, waar de verkoop zoude worden gehouden, en wilden zich van de goederen meester maken, om dezelve te verbranden. Daar alle pogingen van het stedelyk bestuur, om het gepeupel de onbehoorlykheid van deszelfs gedrag te doen inzien, vruchteloos bleven, kocht de regering de goederen en leverde ze aan de wevers over, die dezelve daarop verbrandden voor het stadhuis, hetwelk ten dien einde geillumineerd was."

— Onze Madridsche brieven van 8 Juny stellen het ministerie Gonzales voor als

door vry ernstige moeilijkheden omgeven. De Heer Surra y Rull heeft zich ondanks zynen goeden wil, nog niet kunnen verstaan, hetzy met de kapitalisten van Madrid, hetzy met de bank van St. Fernando. De schatkist is steeds ledig. Vreezende met de driemansgezinde oppositie in botsing te komen over onderwerpen van hoog belang, bepaalt het ministerie zich tot het voordragen van onbeduidende conceptwetten. Het zal niet min tot categorische ophelderingen moeten komen over de gezondheid der Koningin, de voogdyschap en andere niet minder netelige kwestien.— Dan eerst zal de worsteling hardnekkig worden. Met iederen dag wordt het minder waarschijnlijk, dat een ministerie duren kan, hetwelk in de Cortes eene stelselmatige, geduchte oppositie ontmoet.

PARYS, 23 Mei. Een nieuw dagblad, getiteld *la Circulation* geeft de volgende byzonderheden nopens eene onderneming by welke Frankryk, België, Nederland en Beijeren geacht kunnen worden gelyk belang te hebben. Het plan bestaat in het, op de reeds bestaande water wegen, daarstellen van eene geregelde dienst, die zich zonder lossing of overschepping van Parys naar Bazel zou uitstrekken, den weg nemende over Rotterdam. Rotterdam het tusschenpunt zynde, zou de weg genomen worden, van Parys de Seine langs, voorts de Oise, Aisne, de tot kanaal gemaakte Aisne, het kanaal der Ardennes en de Maas tot aan Rotterdam; van Rotterdam den Ryn op tot aan Bazel. Deze weg, die niet minder is dan van 375 oude mylen zou slechts 20 dagen vereischen, in plaats van tusschen de 90 en 120, die de schepen er tegenwoordig toe benoodigd hebben, wanneer zy den weg over zee nemen en van 30 tot 40 dagen, wanneer zy de kanalen volgen. De prys zou 50 pCt. beter koop zyn dan het tegenwoordig transport. Tot deze vaart zal gebezigd worden een nieuw model van yzeren stoomboten, die met groote vaart door eenen stoomsleper gesleept zouden worden.

— De smokkelhandelaars op de Zwitsersche grenzen maken aanstalten om het aan de beambten der douanen uiterst moeilijk te maken, door eene vaste dienst van luchtballen, tot het dryven van hun ongeoorloofd beroep te organiseren. Met gespanne nieuwsgierigheid ziet men uit naar de tegenmaatregelen, die door de directie der douanen zullen genomen worden.

PARYS, 9 Juny. Extract uit een rapport van den Heer Radoikowitch, lid van den senaat, aan het ministerie van binnen. zaken te Konstantinopel.

Dit rapport bevat byzonderheden wegens de insurrectie van de bewoners der distrikten Nissa, Piro, Kovatz en Prokoupka tegen de Turken, als ook wegens de aanvallen der Turken tegen die zelfde bewoners. Het is een weefsel van ongehoorde wreedheden en daden van geweld. Men ziet de Turken allerlei afpersingen jegens de Christenen begaan, waarvan nog geen voorbeeld bestaat; de bosschen en bezittingen worden gemeten om nieuwe belastingen op te leggen, krygsvolk wordt in de dorpen gezonden om door de ingezetenen te worden gevoed, meisjes en vrouwen worden gedwongen om woeste soldaten te voeden en staan ten prooi aan mishandeling en verkrachting, de manspersonen worden uit hunne huizen gejaagd, een ieder, die zich tegen zoo veel barbaarsheid poogt te verzetten wordt meedoogenloos van het leven beroofd. Van daar de opstand der Bulgaryers tegen hunne verdrukkers, ter verbreking van een verfoeilijk juk. De haren ry en te berge by het hooren verhalen der door den Pacha en zyne soldaten gepleegde gruwelen. Zestien kerken en mannen-kloosters zyn gepiunderd. 225 dorpen in de asch gelegd, 31 Christenen op de brug van Nissa geëmpaleerd, vele andere vermoord, kinderen in de vlammen geworpen en talloze kudde vee weggevoerd geworden. Ziedaar de verschrikkelijke toestand der Christenen daar te lande; dit is de regeringswyze der Turken.

PARYS, 1 Juny. De *Moniteur* van heden bevat de uitgebreide redevoering van den Heer Guizot in de Fransche kamer, by gelegenheid der beraadslagingen over het Fransch-Hollandsch Handelstractaat.

De minister druste zich aldus uit:

“Ik laat de plaatselyke belangen ter zyde, de kamer zal daaraan recht laten weder- varen, zy heeft die hooren verdedigen, zy hebben zich met veel bekwaamheid op deze tribune doen gelden. Ik raadpleeg alleen het algemeen belang.

“Er is met der daad slechts een algemeen belang, hetwelk men tegen het traktaat heeft aangevoerd, namelijk het belang der Fransche zeevaart, dit belang is, ik erken het, gewichtig voor den handel, voor de regering en het land.

“Maar vooreerst, Myne Heeren, het is niet het belang van de geheele Fransche scheepvaart, dat hierby betrokken is. De heer Fould heeft zoo even op deze tribune met juistheid dat gedeelte van de Fransche scheepvaart bepaald, hetwelk gemengd is in die betrekkingen van Frankryk met Holland en alzo in het traktaat, waarover hier gehandeld wordt. Ik zal niet terug komen op de cyfers, die hy ter nedergesteld heeft, zy liggen nog versch in het geheugen der kamer. Men spreekt wel van het belang der geheele Fransche scheepvaart, maar is zy niet voor het geheel betrokken by het traktaat en het wetsontwerp.

“Zyn er andere algemeene belangen buiten het belang der Fransche scheepvaart; zyn er hogere staatkundige belangen, die de Kamer moeten bewegen om het wetsontwerp aan te nemen en het traktaat te bevestigen? Ziedaar de vraag.

“De regering is overtuigd, dat er voor ons in vriendschappelyke betrekkingen met Holland een groot staatkundig belang ligt opgesloten, hetwelk de Kamer moet aansporen zich voor het ontwerp te verklaren. Dit komt my zoo blykbaar voor, dat ik de aandacht der Kamer niet lang zal bezig houden.

“Indien gy een blik werpt op de aardrykskundige ligging van Holland, op de plaats, die het aan onze noorder grens inneemt, tusschen ons en de groote mogendheden, waarmede wy in geschil kunnen komen, dan zult gy erkennen, dat het voor ons van hoog gewigt is met dat land op den besten voet te zyn, en te kunnen rekenen, in tyd van vrede en in tyd van oorlog, op zyne welwillendheid, ik mag zelfs zeggen, op zyne vriendschap. Dit is slechts eene voortzetting der oude staatkunde, die Frankryk altyd gevolgd heeft ten aanzien der kleine staten, die in de nabijheid zynrer grenzen liggen en het van de groote staten afscheiden. Zoo heeft Frankryk altyd getracht zich te verbinden met Wurtemberg, het Groothertogdom Baden, de geestelyke keurvorstendommen aan den Ryn, Frankryk heeft er een onberekenbaar groot staatkundig belang by, dat de Ryn in bevriende staten stroomt. Daarom is de geographische ligging van Holland op zich zelve voor ons een afdoende grond om zyne vriendschap aan te kweken, en, indien het hier de plaats ware, daaromtrent in eenige geschiedkundige byzonderheden te treden, zoude het my gemakkelijk vallen te bewyzen, dat hierin voor Frankryk een belang van den eersten rang ligt opgesloten.

“Ik kom tot dezelfde uitkomst, wanneer ik, na de geographische ligging, het oog sla op de inwendige staathuishoudkundige inrichting van Holland.

“Frankryk heeft er belang by op eenen goeden voet te staan met alle landen, die niet veel produceren en veel verbruiken.— Nu is het uitgemaakt dat Holland, een land van nog geen 3,000,000 inwoners, byna zoo veel verbruikt als 7,000,000 Duitschers.

“Dit is bewezen by de nasporingen, die gedaan zyn ter gelegenheid van het traktaat van Holland met het Tolverbond. Holland is dus een land van groote consumtie, het is blykbaar geen land van groote productie. Er is op dit punt tusschen hetzelfde en ons geen nayver, geene mededinging mogelijk. Derhalve is het voor ons zoowel uit een staathuishoudkundig als uit een geographisch oogpunt wenschelyk om met Holland in vriendschappelyke betrekking te staan.

“En let dit wel op, Myne Heeren, het geldt hier niet Holland alleen, het geldt ook de groote Hollandsche Kolonien in Azie. Men heeft te ligtvaardig over die Kolonien gesproken en over het gewigt, dat zy voor Frankryk kunnen hebben. Weet gy, Myne Heeren, wat er gebeurd is, nu zeventien jaren geleden? Engeland heeft toen dezelfde misslag begaan die, men u heden aanraadt. Engeland heeft in 1824 met

Holland een tractaat gesloten, waarby men bedongen heeft, dat de Engelschen afstaeft deden van alle etablissementen op de eilanden van den grooten Archipel ten zuiden van Indië en China en dat de Hollanders hunnerzyds, afzagen van alle etablissementen op het Aziatische vaste land. Engeland heeft destyds gemeend, dat het, door zich de volstrekte heerschappy over dat vaste land te verzekeren en de eilanden aan Holland over te laten, eenen overtreffelyken koop sloot. Thans ziet het in dat die koop niet zoo uitmuntend was: het ziet in, dat het de belangrykheid miskend heeft, die de Nederlandsche Kolonien zouden verkrygen. Gy zyt op het punt denzelfden misslag te begaan; men raadt u, in onze betrekkingen met Holland, niet te hechten aan deszelfs Aziatische Kolonien; men zegt u, dat onze betrekkingen aldaar heden nietig zyn; maar men zegt u niet, wat zy eenmaal zullen worden. Niemand weet het, maar het is blykbaar, dat aldaar eene talryke massa van bevolkingen van toenemenden rykdom leeft, welker verbruik zich daggelyks uitbreidt en waarmede uw belang medebrengt u reeds nu een druk verkeer te verzekeren.

“Derhalve, onder het staathuishoudelyk even als onder het staatkundig oogpunt, heeft Frankryk een groot belang er by, dat het met Holland in de beste verstandhouding en in de naauwste vriendschapsbetrekkingen leve.

“Voer uwe blikken hooger op, niet de overwegingen van enkel materieel belang, hoe krachtig, hoe afdoende zy ook zyn mogen, zyn het niet alleen, die, in eene aan gelegenheid van zoodanigen aard, u moeten treffen.

“Niet zeer vele volken vindt gy in Europa, die door hunne instellingen, hunne gevoelens en hunne denkbeelden met u in overeenstemming zyn.

“Wel nu, Myne Heeren, het Hollandsche volk is een dergenen die, onder dit opzigt, met u de wezenlykste, de meest verzekerde betrekkingen hebben. Vergunt het my te zeggen, Holland is het oudste der volken, die aan de nieuwere beschaving behooren, in Holland hebben de nieuwere staatkundige denkbeelden derzelve eerste vruchten gedragen, het is, als ware het, de geboortegrond der burgerlyke en godsdienstige vryheid in Europa. Het betaamt u, het is u nuttig met een zoodanig volk in betrekkingen van welwillendheid te leven. Gy begrypt dat volk, en het begrypt u.

“En niet van het Hollandsche volk alleen, Myne Heeren, ook van deszelfs regering moet ik spreken. Zoo even zeide ik, dat er in Europa niet te vele volken zyn, die, onder het staatkundig opzigt, met ons in innige overeenstemming zyn; de regeringen zyn welligt, minder dan de volken, daartoe genegen. Welnu, gy hebt in Holland een regerend geslacht, dat sedert twee eeuwen, in Europa de zaak der burgerlyke en godsdienstige vryheid voorstaat.— Het huis der Nassaus heeft aan deze zaak de grootste diensten bewezen; en het karakter, door hetzelfde in de 17de eeuw ontwikkeld, dat zelfde karakter bewaart het tegenwoordig. Het is eene hulde, welke het my genoegelyk is, van dit spreekgestoelte aan den vorst, die sedert een jaar in Holland regeert, toe te brengen; zyn doorluchtige voorzaat, Willem III heeft zich in Engeland verplaatst, om er de beginselen van burgerlyke en godsdienstige vryheid te doen zegevieren. Koning Willem II handhaaft heden die beginselen in Holland zelve; hy handhaaft die door zwaarwichtige moeilijkheden henen; hy handhaaft die, ik zal deze uitdrukking wagen, in weerwil van sommige overblyfselen van onregtvaardigheid, welke hy in zyne eigene staten vindt. Men moet hem voor deze eervolle staatkunde erkentelyk zyn, wy moeten, voor zoo veel aan onze gesteldheid voegt, hem daarin ondersteunen, hem daarin bystaan, zoowel in het belang van Holland zelve, als in dat der algemeene beschaving en regtvaardigheid.

“Het zy dan, gy het Hollandsche volk zelve, het zy gy den Koning, die over hetzelfde regeert, beschouwt; het zy gy deszelfs aardrykskundige, staathuishoudelyke, staatkundige of zedelyke gesteldheid in beschouwing neemt; verkrygt gy altyd dezelfde uitkomst; voegzaamheid en nut voor Frankryk om de banden te vergrooten en

engeren aan te halen, die tusschen Frankryk en Holland de goede verstandhouding en vriendschappelyke betrekkingen waarborgen.

“Door een onheil der tyden, waren die goede verstandhouding, die vriendschapsbetrekkingen onderbroken geworden. Holland en deszelfs Koning zyn het eenige land en de eenige soeverein, die by de revolutie van 1830 iets verloren hebben; zy heeft aan het huis der Nassaus België gekost. Dit was eene natuurlyke, ik zeg niet eene wettige beweegreden tot onmin en misnoegen. De goede betrekkingen tusschen Holland en Frankryk hebben daardoor geleden, langen tyd geleden. Sedert eenigen tyd, en tengevolge van eenen samenloop van gelukkige omstandigheden, nadert deze verdrietelykheid haar einde; sedert eenigen tyd herstellen zich de minzame betrekkingen tusschen Frankryk en Holland. De staatkunde der beide landen sluit zich nader aan een.

“De bewyzen dezer daadzaak ontbreken niet. Gy hebt den laatsten koning van Holland gezien, dien koning, die uit eigen vryen en edelen wil van den troon is afgestapt. Gy hebt hem, den eersten onder de soevereinen van het vaste land, gezien; gy hebt hem gezien, zeg ik, den eersten om de koningin van Spanje, Isabella II te erkennen. Hy, het eerst heeft zich losgemaakt, ik zal niet zeggen van die coalitie, want dit woord zoude zeer onjuist zyn, maar van dat samenstel van regeringen, die deze erkenning hadden geweigerd.

“Nog zeer onlangs, te midden der hinderpaalen, welke gy ontmoettet, toen gy uwe krygsmagt herstellen en uwe ruitery van paarden voorzien wildet, heeft alleen Holland voor U den vryen uitvoer in stand gehouden.

“Nog eene zaak van dienzelfden aard.— Gy hebt moeyelykheden ondervonden, om by U te lande een zeker aantal stoomwerktuigen te doen vervaardigen. Holland heeft deszelfs werkplaatsen voor U geopend.— Gy hebt by deszelfs gouvernement welwillendheid en ondersteuning gevonden.

“Derhalve heeft die betreuwenswaardige oneenigheid, welke zich sedert de revolutie van 1830 tusschen Frankryk en Holland had geopenbaard, opgehouden, en vermindert met iederen dag. En nu zoudt gy juist op het oogenblik, dat de beide landen tot de goede verstandhouding wederkeeren, op het oogenblik, dat de eensgezindheid wordt herboren, aan Holland een blyk willen geven, ik zal niet zeggen van kwaadwilligheid, dit zoude onregtvaardig wezen, maar van koelheid, in plaats van de gelegenheid aan te grypen tot het nauwer aanhalen en uitbreiden uwer banden met dat land.

“En deze party zoudt gy kiezen op het oogenblik, dat Holland uit het Pruisische verbond terugtreedt, waartoe het heeft behoord. Ja, Myne Heeren, het Pruisische verbond vernieuwt deszelfs traktaat met Holland niet; Holland zal geheel buiten dat verbond blijven; het zal vry zyn, het zal als het ware weifelende blijven tusschen Frankryk en Duitschland. Wilt gy nu dit oogenblik kiezen om dat land van u te verwyderen, van u af te stooten? Zult gy niet veeleer deze gelegenheid te baat nemen, om dat land tot u te lokken, en nieuwe banden met hetzelfde te knoopen?

“Op het einde der 16de eeuw en in het begin der 17de wilden eerst Sully en vervolgens Richelieu de vriendschap van Holland verwerven; zy hadden dezelve noodig in hunne betrekkingen met het overige Europa, in hunne worsteling tegen het Oostenryksche Huis, voor bestaande of op hand zynde oorlogen. Wat deden nu Sully en Richelieu? Zy verleenden aan Holland de levering van al de approvianderingen des Franschen gouvernements. Ziedaar de schatting, welke Sully en Richelieu aan Holland bragten, om zich deszelfs staatkundige medewerking in hunne betrekkingen met Europa te verschaffen. En deze toestand heeft vyftig of zeszig jaren geduurd.

“Myne Heeren, ditmaal verlangt men zulk eenen duren prys niet. Indien ik u voor oogen konde leggen het resultaat der door Sully en Richelieu met Holland gesloten overeenkomsten, benevens de resultaten van het traktaat, waarvan men u de bekrachtiging voorstelt, alsdan zoudt gy ontwaren, dat het verschil groot is, en dat

wy ons Hollands goede betrekkingen oneindig gemakkelyker kunnen verschaffen, dan Sully en Richelieu hebben kunnen doen.

“Het is waar, Sully en Richelieu wilden zich van Holland bedienen tot het bereiken van veroverings- en oorlogs-plannen tegen Europa. Wy echter voeden geen zoodanig oogmerk; wy haken nog naar oorlog noch naar verovering; wy hebben geene behoefte en geenen wensch naar uitsluitende, vyandige alliantien, gesloten in wantrouwen en bykans bedreiging jegens andere volken.

“Onze staatkunde, de staatkunde, welke wy met de daad willen uitoefenen, even als wy die in beginsel betoogen, is de staatkunde van vrede, van goede verstandhouding met al de natien van Europa, van zeer nauwe, zeer vriendschappelyke verstandhouding met hen, die geneigd laten blyken om dusdanige betrekkingen met ons aan te gaan. Holland is een van degenen, waarmede deze betrekkingen ons het best voegen; het is tegelykertyd een van degenen, die zich het meest geneigd betoonen om die betrekkingen uit te breiden en naauw aan te halen. Zullen wy die geneigdheid een gereed oor leenen, of zullen wy haar afwyzen? Ziedaar de duidelyke vraag.

“Myne Heeren, ik moet het nogmaals zeggen, deze vraag moet niet beslist worden in naam der handelsbelangen alleen, maar wel voornamelyk in naam der staatkundige belangen. Ik geloof dat, uit het oogpunt der handelsbelangen, het gewigt des traktaats oneindig minder groot is, dan men van weersyden heeft beweerd. De discussie moet op het gemoed der kamer dezen indruk nalaten, dat, hetzy met opzigt tot de benadeeling van zekere belangen, hetzy met opzigt tot de bevoordeeling van zekere andere, het traktaat, commercieel sprekende, minder gewigt heeft dan men aan hetzelfde wil toekennen. Doch ten aanzien van de staatkundige zyde is het van zeer veel gewigt; hiervan heb ik getracht den geest der kamer te doordringen, en dit is hetgeen de regering heeft doen besluiten by de wets-voordragt te volharden en elk amendement te bestryden.”

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby openlyk bekend gemaakt, dat by dispositie van den 30 July jl. No. 262, aan den Heer C. F. Neuman, Kamerbewaarder by den Kolonialen Raad alhier, op deszelfs daartoe gedane verzoek, onder nadere goedkeuring van hooger hand, uit die betrekking eervol ontslag is verleend; en voorts onder gelyke goedkeuring, van en met den 1 dezer maand, gemelde betrekking is opgedragen aan den Heer Johann Frederik Möller.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Augustus 1841.

BY dispositie van den 30 July jl. No. 261, is door den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie de navolgende administrative bepaling gemaakt:

1. dat voortaan, zoo veel mogelyk, by gezamenlyken verkoop van verschillende percelen gronds, welke vroeger afzonderlyk opgemeten en op zich zelve verkocht en overgedragen zyn, de transporten derzelve ook afzonderlyk, onder vermelding der belasting daarop klevende, zullen opgemaakt en daaraan als gebruikelijk dienen geannexeerd te worden de reeds van dezelve bestaande respectieve koop en rooibrieven, of wel, wanneer de opmeting op nieuw plaats gehad hebbe, de van die opmeting vervaardigde rooi-brief.
2. dat alleen, ten aanzien van zoodanige percelen, welke door wegneming der trancken of grensteekens, een onafgebroken geheel kunnen daarstellen, en dus de zoodanigen, die niet door wegen, patrouille paden of den grond van particulieren of lands domein gescheiden zyn, de overdragt in eene en dezelfde acte, als van tot een geheel gemaakt perceel, zal vermogen te worden bewerkstelligd.
3. dat aan de Regtbank dezer kolonie, als

belast met het verlyden der transporten van vaste goederen, by voorkomende gevallen, waarin zich moeyelykheden in de toepassing der vorenstaande bepalingen mogten voordoen, wordt overgelaten om te beslissen of het transport in zoodanig geval, by eene en dezelfde acte zal kunnen worden gedaan, en in den geest van deze te handelen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 July 1841.

ALZOO Deweduwe J. H. VAN DER AMEULEN, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie voor de haar in eigendom aankomende slavin INEES, oud 62 jaren, dochter van ANNA MARIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Inschryving voor Zout.

HET Bestuur dezer kolonie goedgevonden hebbende tot den verkoop overtegaan van 30,000 vaten zout of meer van het eiland Bonaire, zoo worden op autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber de daarin gading hebbenden verwittigd, dat de voorgenomene verkoop by publieke inschryving zal geschieden in loten van 10,000 vaten, indien het aanbod voor het Bestuur aanneembaar is, en dat de inschryving biljetten tot dat einde op Maandag, den 23 dezer, des morgens te 11 ure, kunnen ingezonden worden ter Administratie van Financien, alwaar de voorwaarden op welke de verkoop van de gemelde hoeveelheid zouts zal plaats hebben, ter inzage voor de inschryvers beschikbaar zullen liggen.

Curaçao den 5 Augustus 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE persoon van WILLEM PIEPENBRINK, eenige zoon van ANNA GEERTRUIDA MANERT en van WILLEM PIEPENBRINK, wordt ten dringende opgeroepen, om, hetzy by monde, hetzy by schrift kennis zyner tegenwoordige verblyfplaats te doen toekomen aan, en zich te vervoegen by Mr. M. A. S'JACOB, Advokaat te Amsterdam, op de Leidschegracht, No. 99, ten einde te worden gesteld in het bezit der nalatenschap van zyne Moeder A. G. MANERT, eeder Weduwe WILLEM PIEPENBRINK en laatstelyk WEDUWE HENDRIK FRAUENHOFF, te Amsterdam, overleden op den 15 January 1841.

DE ondergeteekenden Testamentaire Excutrice en Excuteur in den Boedel en de Nalatenschap van wylen BALENTIN MARTINEZ, alhier gewoond en overleden, roepen by deze op al de genen, die vermeenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen dezen Boedel, om dezelve vóór of uiterlyk het laatst der aanstaande maand Augustus, by een der ondergeteekenden in te leveren.

Curaçao den 29 July 1841.
DEWED. BALENTIN MARTINEZ.
DAVID DOVALE.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Wellemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.